

РЕШЕНИЕ

№ 8393

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА В. КИРОВА

при участието на секретаря ГАБРИЕЛА КР. АНГЕЛОВА
като разгледа докладваното от ГЕРГАНА В. КИРОВА Гражданско дело № 20221110150073 по описа за 2022 година

Предявени са обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл.422 от ГПК,вр.чл.415 от ГПК,вр.чл.79 от ЗЗД,вр.чл.129 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД от И. С. С.,ЕГН *****,с адрес *****,против *****,с адрес на управление *****,представявано от *****,с искане да бъде постановено решение,с което да бъде признато за установено,че съществува вземане на ищеца в размер от 7950,72 лева главница,представляваща сбора от дължими втора и трета вноски,съответно в размер от 4969,20 лева с падеж на 01.01.2020 г. и 2981,52 лева с падеж на 01.01.2021 г.,както и 827,72 лева мораторна лихва,от които 706,79 лева върху главницата от 4969,20 лева – за периода 01.01.2020 г. до предявяване на иска и 120,93 лева върху главницата от 2981,52 лева – за периода 01.01.2021 г. до предявяване на иска.

Ищецът твърди,че е сключил с ответното дружество договор за продажба на дружествени дялове,при което ищецът прехвърлил правото си на собственост върху 44 дружествени дяла,а ответното дружество приело да заплати уговорената цена на три вноски,от които е изплатена само първата вноска. Ищецът С. поддържа,че разполага с вземане – за втората и трета вноска, а предвид това,че същите не са заплатени на падежа ищецът претендира и мораторна лихва. Сочи се,че вземането е претендирано по реда на заповедното производство,но с оглед депозирано възражение е налице интерес от предявяване на иска. Ищецът моли съда да уважи исковете.

В срока за подаване на писмен отговор е постъпил такъв от ответника *****,с становище за допустимост,но неоснователност на исковете като ответникът не отрича,че между страните е сключен договор за продажба на дружествени дялове,но същият се явява прекратен предвид уговорката,постигната съгласно чл.3 от договора,поради което счита,че с

оглед настъпилото прекратяване ответникът не дължи плащане на паричната сума за дружествените дялове, поради което искът за главница е неоснователен, а неоснователността на иска за главница обуславя и неоснователност на иска за мораторна лихва. Ответникът моли съда да отхвърли исквете.

Софийският районен съд, първо гражданско отделение, 42 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл. 235 от ГПК, приема за установено следното :

Със заявление по реда на чл. 417 от ГПК И. С. С. претендира издаването на заповед за изпълнение срещу ***** за сумите, както следва – 7950,72 лева главница, представляваща две вноски по договор за продажба на дружествени дялове от 07.06.2018 г., от които 4969,20 лева, която е изискуема от 01.01.2020 г. и 2981,52 лева, която е изискуема от 01.01.2021 г., както и 827,72 лева мораторна лихва, от която 706,79 лева мораторна лихва върху главница от 4969,20 лева за периода 01.01.2020 г. до 23.06.2021 г. и 120,93 лева мораторна лихва върху главница от 2981,52 лева за периода 01.01.2021 г. до 23.06.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от подаване на заявлението до окончателното изплащане на вземането. Искането е уважено с издадената заповед за изпълнение по ч. гражд. дело № 36807/2021 г. по описа на СРС, 42 състав.

Представен е договор за продажба на дружествени дялове от 07.06.2018 г., съгласно който И. С. С., като продавач, и *****, като купувач, са постигнали съгласие да бъдат обвързани от правотношение, според което И. С. С. се задължава да прехвърли притежаваните дялове от капитала на ***** а дружеството купувач приема да заплати уговорената цена на вноски, от които първа вноска до 08.06.2018 г. в размер от 20 % от цената, втора вноска до 31.12.2019 г. в размер на 50 % от цената и в срок до 31.12.2020 г. в размер на 30 % като дължимата към И. С. С. цена възлиза на 9938,40 лева, от които 1987,68 лева първа вноска, 4969,20 лева втора вноска и 2981,52 лева трета вноска.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи :

Искът с правно основание чл. 422 от ГПК, вр. чл. 415 от ГПК е законодателно регламентиран като положителен установителен иск, съгласно който се цели да бъде установено дали съществува вземането, за което е издадена заповед за изпълнение, когато срещу заповедта за изпълнение е постъпило възражение. Този иск има предмет, идентичен с предмета на заповедното производство – подлежи на доказване същото вземане – на соченото основание и в претендирания размер, относно което е издадена заповедта за изпълнение. Регламентирането на иска като положителен установителен иск обосновава разбирането, че е възложено в тежест на ищеца да докаже материалноправните предпоставки за уважаване на исковата претенция. В конкретния случай ищецът С. следва да докаже, че между страните е сключен договор за продажба на дружествени дялове, да докаже уговорената цена за дружествените дялове, а в тежест на ответника е възложено доказването, че е изпълнил задължението си да заплати дружествените дялове или да докаже наличието на

обстоятелства,изключващи дължимост на паричната сума. Законът регламентира фикция,че искът се счита предявен на датата на подаване на заявлението,когато исковата молба е подадена в едномесечен срок,считано от съобщението с указания за предявяване на иск,което в конкретния случай означава,че искът следва да се счита предявен на 24.06.2021 г.

Софийският районен съд намира,че не е спорно между страните,а и от представените по делото доказателства се установява,че е сключен договор за продажба на дружествени дялове,съгласно който ищецът С. се е съгласил да прехвърли дружествените си дялове,а ответникът приел да заплати цената за придобий.ето им на три вноски като за размера на цената,респективно за стойността,дължима по всяка отделна вноска е постигнато съгласие. Не е спорно,а и от доказателствата по делото се установява,че ищецът С. е изпълнил своето задължение като се е достигнало до прехвърляне на дружествените дялове,относно което има вписване в Търговския регистър,при което спорът между страните е концентриран относно това дали ответното дружество,което се явява купувач на дружествените си дялове е изпълнило точно задълженията си. С предявяването на настоящия иск ищецът С.,който се явява изправна страна,изпълнила своето договорно задължение,претендира изпълнение на насрещното задължение за заплащане на уговорената цена за прехвърляне на дружествените дялове по втора и трета вноска,доколкото ищецът признава,че първата вноска е заплатена. В хода на производството ответното дружество не доказва да е заплатило главницата по втора и по трета вноска,възлизащи съответно на 4969,20 лева и 2981,52 лева,но излага твърдения,че не дължи заплащането й предвид клаузата на чл.3 от сключения между страните договор за прехвърляне на дружествени дялове и поради настъпило прекратяване по право на договорното правоотношение между страните. Съдът намира,че формулираното от ответника възражение,че е настъпило прекратяване по право на сключения между страните договор е неоснователно. Съдът счита,че следва да бъде отчетено,че съществува разлика между настъпване на прекратяване по право – поради настъпило прекратително условие, което стои извън волята на страните по договорното правоотношение и развалянето на договора поради неизпълнение на задължение от една от страните. Съдът приема,че макар да е принципно допустимо договорно правоотношение да бъде прекратено по право,следва да се взема предвид основаниято,въз основа на което настъпва прекратяването. Не може да бъде възприето,че настъпва прекратяване по право на договорно правоотношение,когато е допуснато неизпълнение на договорно задължение от едната страна по договора. В конкретния случай съгласно чл.3 от сключения договор е уговорено настъпването на прекратяване по право да е последица от неизпълнение на задължението за заплащане на вноските за придобий.е на дружествените дялове,т.е. да е последица от допуснато неизпълнение на задължение на купувача на дружествените дялове. Когато е допуснато неизпълнение на договорно задължение на страна по договора и това договорно задължение е същественото задължение – за заплащане на цена от купувача,съдът счита,че не може да бъде възприето,че е настъпило прекратяване по право,а в такава хипотеза изправната страна по договора разполага с две възможности – да претендира реално изпълнение на договорното задължение на насрещната страна или да упражни правото си да развали договорното правоотношение. В тази насока Софийският районен съд

намира,че следва да бъде отчетена спецификата на договора за прехвърляне на дружествени дялове – този договор не само поражда права и задължения за сключилите го страни,но и възниква задължение промяната в правото на собственост на дружествените дялове да бъде отразена в Търговския регистър по партидата на дружеството. Съгласно чл.7 и чл.10,ал.2 от Закона за Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел вписаните в Търговския регистър обстоятелства се считат известни на третите добросъвестни лица. Отчитайки необходимостта от вписване на всяка промяна в правото на собственост на дружествените дялове,както и с оглед това,че всяко последващо вписване следва да се основава на писмен акт,който удостоверява настъпването на такава промяна,а и предвид значението на вписаните обстоятелства в отношенията спрямо третите лица,съдът намира,че не може да бъде възприето,че е настъпило прекратяване по право на договорното правоотношение. С оглед това,че ответникът не е изпълнил задължението си за заплащане на втора и трета вноска по продажбената цена съдът приема,че исковата претенция подлежи на уважаване за предявената главница.

Софийският районен съд счита,че е основателна и исковата претенция с правно основание чл.86 от ЗЗД. Уважаването на иск с правно основание чл.86 от ЗЗД е обусловено от доказване,че парична сума не е заплатена на падежа,при което за периода на забава длъжникът отговаря пред кредитора за заплащане на обезщетение. Когато задължението има падеж,считано от датата,следваща падежната дата длъжникът изпада в забава и дължи мораторна лихва. От представения договор за прехвърляне на дружествени дялове се установява,че втората вноска по цената на дружествените дялове е следвало да бъде заплатена в срок до 31.12.2019 г.,а третата вноска – в срок до 31.12.2020 г.,при което съдът намира,че исковата претенция за мораторна лихва също подлежи изцяло на уважаване – за сумата от 827,72 лева,от които 706,79 лева върху втора вноска и 120,93 лева върху трета вноска.

При този изход на делото съдът намира,че следва да бъдат присъдени съдебноделоводни разноски в размер от 876,92 лева за заповедното производство и в размер от 1512,37 лева за исковото производство.

Водим от гореизложеното, **Софийският районен съд**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422 от ГПК,вр.чл.415 от ГПК,вр.чл.79 от ЗЗД,вр.чл.129 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД по отношение на *****със седалище и адрес на управление *****представявано от *****а,че съществува вземане на И. С. С.,ЕГН *****,с адрес *****,в размер от 7950,72 лева главница (седем хиляди деветстотин и петдесет лева седемдесет и две стотинки),представляваща сбора от дължими втора и трета вноски,съответно в размер от 4969,20 лева с падеж на 01.01.2020 г. и 2981,52 лева с падеж на 01.01.2021 г.,както и 827,72 лева (осемстотин двадесет и седем лева седемдесет и две стотинки) мораторна лихва,от които 706,79 лева върху главницата от 4969,20 лева – за периода 01.01.2020 г. до предявяване на иска

и 120,93 лева върху главницата от 2981,52 лева – за периода 01.01.2021 г. до предявяване на иска, за което вземане е издадена заповед за изпълнение по ч.гражд.дело № 36807/2021 г. по описа на СРС,42 състав.

ОСЪЖДА *****с със седалище и адрес на управление *****представявано от *****а да заплати на основание чл.81 от ГПК,вр.чл.78,ал.1 от ГПК на И. С. С.,ЕГН *****,с адрес ***** сумата от 876,92 лева (осемстотин седемдесет и шест лева деветдесет и две стотинки) сторени съдебноделоводни разноски и юрисконсултско възнаграждение за заповедното производство и в размер от 1512,37 лева (хиляда петстотин и дванадесет лева тридесет и седем стотинки) сторени съдебноделоводни разноски и юрисконсултско възнаграждение за исковото производство.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____